E voce ꝛ admissis interdictis: ꝛ interdictū violādo.ṡ.eo.ꝙ nōnullis.
Si. Prīo ponit ꝓhibitiōis cām. Scḋo ibi: vt tñ. ꝓhibitionē. Tertio ibi: illi āt cū moderati tpis adiūctōe īfligit penā. Do. Et sic ꝯstrue ꝛ si.i.ꝗuis pignoratiōes sint iure ciuili ꝓhibite tāquā graues legib⁹ ꝛ ꝯtre natura li eqtati: ꝗs vulgaris elocutio noīat repsalias qb⁹ ali⁹ ꝓ alio ꝑgrauaꝛ vt tñ ꝛc. de rescrip.ex pte decani.ṡ si aū istā ꝯstōnē ꝯcesse erāt vel extense repsalie ꝯ clericos nō hꝫ locū pena: qꝛ ꝯstō futura respicit.ṡ.de ꝯsti.c.vlti.non tamen amplius vtetur illis nec eas extendet: alias hui⁹ ꝯstōnis pena locum habebit que est late snīe: vt patet ex verbo subiaceat.

a Elocutio.itelligas quorundā locoꝝ.ꝛ no.ꝯsiderandū ꝗliter vulg⁹ loq̄tur.ff.de fun.in.ꝛ istru.le.l.cū delaniōis.§.asinā.ṡ.e.li.de re.eccle.non alie.hoc consultissimo.ꝛ.ṡ.de spō.ex litteris.i.

b Pꝛegrauaꝛ.qḋ eē ñ dꝫ.ṡ.de his q̄ fi.a ma.par.ca.ꝗsiuit C.de inof.te.si qs suo.ī.de re.iu.ñ dꝫ.cū suis cōcoꝛ.nō ob.ꝙ hřs bonoꝝ possessoꝛ cōuenit ꝓ defūcto: qꝛ eadē psona cēsetur. idē ī successore ad ꝑdecessoꝛē.ṡ.de sol.c.i.C.si cer.peta.l.i.nec ob.ꝺ fideiussore q rōe sue obligatiōis ꝯuenit: tñ ꝯueniꝛ fua to tenore illi⁹ auē.C.de fideius.auē.presente.ꝛ qḋ no.ṡ.de fideius.c.ij.ī.i.gl.ṡ ꝗrebat h gar.an cōdēnato debitore intelligaꝛ ꝯdēnat⁹ fideiussoꝛ.so.aut est fideiussoꝛ ꝯct⁹ aut iudicij. In ꝯctu ꝯdēnato debitore ñ itelligiꝛ ꝯdēnatus fideiussoꝛ ꝯct⁹: ṡ agēdū erit cū eo actione ex stipulatu ff.de fideius.grece.§.si cū fideiussoꝛ.ibi.n.dř ꝙ agaꝛ cū vtrisqꝫ.si.n.cōdēnato debitore ꝯdēnareꝛ ꝛ fideiussoꝛ: ad qḋ adhereꝛ cū fideiussore: si ꝟo fideiussoꝛ q īteruenit in iudicio si tñ ꝓmisit reū in iudicio sisti. ꝯdēnato reo absoluiꝛ fideiussoꝛ: qꝛ iaꝫ adiplevit qḋ ꝓmisit: videlꝫ qꝛ feē reuꝫ iudicio stare.ff.ꝺ fideius.grece §.i.si autēꝫ iudicatū solui ꝓmisit: ꝯdēnato reo cōdēnaꝛ ꝛ fideiussoꝛ ꝓ ꝯsequēs.ff.iud.sol.l.i.ꝛ ē idē dicēdū si toti⁹ cāe fideiussoꝛ ē accept⁹: vt ī ꝑdicto.§.ff.de fideius.grece.§.i.ad fi.§. Itē q̄rebat ipe guil.qḋ si cleric⁹ ꝑncipalis debitoꝛ cui⁹ occasiōe repsalie sunt ꝯcesse capt⁹ ē: an hēat h decre.locū: dicunt qdā penaꝫ isti⁹ ꝺcre.locū ñ hře: tñ qꝛ h idē grauaꝛ ꝓ scipso: tuꝫ qꝛ ꝯstō penalis ē restringēda: ad hoc.ṡ.eo.li.de elec.statutum.

c Legib⁹.C.ne vx.pro ma.ꝓ eo.ne fil.pro pa.ꝓ totū.ꝛ.C.vt nullus ex vica.ꝓ alie.vica.demo.l.i.est eniꝫ sancti⁹ nocētē īpunituꝫ relinq̄re ꝙ̄ īnocētē ꝯdēnare.ff.de pe.absentē.hñ est tñ interdū repire ꝙ lege ꝑmittēte puniꝛ aliqs sine culpa.sed non sine cā: qḋ dic: vt.ī.de reg.iur.sine culpa.

d Naturali.ꝯcoꝛ.igiꝛ h eqtas naturalř rigori q̄ ē ꝙ alter alterius odio ñ grauetꝛ ꝛ ꝙ qs nō locupleteꝛ cū alteri⁹ iactura.ī.ꝺ re.iur.ñ dꝫ.ꝛ.c.locupletari. ꝛ qḋ qs alteri ñ faciat ꝛē.i.di.ī ꝑn.ṡ.de ma.ꝛ obe.dilecti.iterdū tñ discrepāt.ṡ.e.li.ꝺ re.ꝑ.c.vno.cū suis ꝯcoꝛ.

e Ecclesiasticis.clericis tēplarijs hospitalarijs ꝯuersis ꝛ deo deuotis.xij.q.i.duo.ṡ.de sen.ex.pochian⁹.ṡ.e.lib.de elec.sciant.

f Spāli⁹ īhibenꝛ.tolle qḋ ē.ī.ꝑsenti.decre.districti⁹ ibibem⁹.ꝛ redeas.ṡ.eas cōcedi ꝛē.solet.n.plus timeri qḋ spālř ꝛē.xxiij.di.ꝗꝗ.ꝛ.ṡ.de here.si aduersus.

g Cōcedi.pro credito clerici vni⁹ dioc.ꝯ clericos alteri⁹ dio.ī q̄ sit debitoꝛ ꝯstitut⁹ seu ꝓ credito alicui⁹ laici vni⁹ dio.ꝯ laicos ꝛ clericos alteri⁹ dio.ꝙ grauius esset.dicunt tñ doctores ꝙ.c.illud.xxiij.q.ij.dñs nō eē correctū: tūc.s.qñ dñs vel ciuitas regsiti nō vult iusticiā facere: ita tñ ꝙ ad clericos nō extendanꝛ.

h Abusum.qꝛ cōtra libertatē ecclesiasticaꝫ.ṡ.de iureiur.c.i.

i Extendi.facit differētiā īter cōcedi ꝛ extendi: qꝛ ciuitas vel supioꝛ dicitur cōcedere: ille cui ꝯceduꝛ diciꝛ extendere: puta qꝛ ciuitas bonoñ. dedit repsalias cuidā suo ꝯtra florentinos quas ille extendit contra clericos.

k Districtius.i.vel ꝓpꝛe ꝗ.s.ꝓ ciuilem constitutioneꝫ inhibitum esset.

l Presumptionē.i.concessionem vel extensionem represaliarum.

m Mensem.quot dies hře debeat mēsis: dixi.ṡ.e.li.de elec.ꝗ sit.qḋ si infra mensēꝫ istū ꝓcessuꝫ fuit ad actū: qꝛ fuit psona ecclesiastica ꝓ alia pignorata: nūqd hēbit locū h pena īfra mēsem: dic ꝭm gar.ꝙ ī statū ꝑstinū reuocādū erit ifra mēsem.ī.de sen.ex.qcūqꝫ.vel ꝭm guil.reuocatio reītegra fieri dꝫ anteꝙ̄ ꝓcedaꝛ ad actū. alias locum hꝫ pena.ar.ff.mā.si mādasset.ff. ad mace.si tñ.ꝛ.l.filius.ṡ.

brare vel audiri diuina.

Rubrica De iniurijs ꝛ damno dato.

G Reg.ix.i gene.ꝯcilio lugduñ.

Represalie ꝯtra psōas ecclesiasticas ꝯcedi: vel ꝯcesse nō debēt extendi: ꝯtrafacientes nisi reuocēt infra mēsem singulares sūt excōicati vniuersitates interdicte Joā.and.

E T si pignoratiōes quas vulgaris elocutio[a] represalias noīat: ī qb⁹ alius pro alio ꝑgrauaꝛ[b]: tāꝗ̄ graues legibus[c] ꝛ eqtati naturali[d] contrarie ciuili sint cōstitutione ꝓhibite, Ut tñ earū prohibitio ī psonis ecclesiasticis[e] tanto āpli⁹ timeaꝛ: ꝗto ī illis spāli⁹[f] inhibenꝛ: eas cōcedi[g] cōtra psonas ꝑdictas seu bona ipsorū: aut ꝗtūcūqꝫ generalř ꝑtextu cuiusuis consuetudis quā poti⁹ reputamus abusum[h] forte cōcessas ad illas extēdi[i] ꝑsenti ꝺcreto districti⁹[k] ihibem⁹. Illi āt q cōtrafecerint aduersus personas easdē pignorātes seu repsalias cōcedēdo vel extendendo ad eas nisi ꝑsumptionē[l] hmōi reuocauerint a cōcessiōis uel extēsiōis tpe ifra mēsēꝫ[m] si psone singulares fuerit snīaꝫ excōicatōis icurrāt: si vero vniuersitas: ecclesiastico subiaceat iterdcō

Rubrica De penis.

I Nocētius.iiij.

De veteri iure poterit archiepiscop⁹ cū i ꝓuīcia sua iurisditionem suā exeqꝛ punire notorios iuriantes sibi nūcijs ꝛ familie sue si per id sua iurisditio ipediꝛ: als ñ nisi ꝯsuetudo āpli⁹ tribuat: ṡ hodie tales iniurias tūc ꝑnit etiam si iurisditionē non impediant.h.d.

R Omana ecclesia ꝛ infra. Ꝫ[n] aūt remeñ. archiepō suā ꝓuinciam visitanti[o] eos qui tunc sibi vel sue familie aut alijs[p] quos propter hoc ꝑ eādē ꝓuīciā dirigit ꝛ ēt qñ cōciliū ꝯuocat eos q nūcijs suis quos pro illo[q] ul' alias ꝓ ꝓuīciā ipa sua debita[r] iurisditiōe vtēdo transmittit iiuriari ꝑsumūt: si hac occasione sua in his ipediaꝛ iurisditio: pro iniuria hmōi dūmō existat notoria, ꝓpria auctoritate punire[s]: nisi āplius eis de remēsis eccl'ie ꝯsuetudie ꝯpetere dignoscaꝛ. Sibi ēt ꝛ metropolitanis alijs[t] ī suis ꝓuincijs dū sic ī illis iurisditionem exercent: puniendi manifestas ꝛ[v] notorias offensas tūc eisdeꝫ illatas vl' suis ēt si exide[x] ipediri iurisditionem hmōi nō cōtingat: libera sit de nřa speciali concessione facultas.

B Onifacius.viii.bitereñ.epō.

Docet hec decre.qb⁹ assistentibus fieri debeat degradatio: qbus vestibus ornamentis libris ꝛ istris in degradatione fiat hec expoliatio: ꝛ quibus verbis vtatur ipse degradans.h.d.Jo.an.

D Egradatio ꝗliter fieri debeat a nobis tua fraternitas reꝗsiuit sup quo tibi taliter respondemus ꝙ verbalis ꝺgradatio seu depositio ab ordinibus vel gradib⁹ ecclesiasticis est a ꝓꝑrio epō sibi assistente ī ꝺgradatione clericorū in sacris ꝯstitutoꝝ ordib⁹ certo eꝑoruꝫ numero diffinito cāonib⁹[y] faciēda ꝗꝗ ꝓꝑi epi snīa sine alioꝝ eꝑorū ꝑñtia[z] sufficiat ī degradatione eoꝝ qui dūtaxat miores ordies recepe-rūt. Actualis vero siue solēnis celestis militie militis.i.clerici[ꝛ] degradatio: cum ad eam fuerit procedēdū: fiet vt exauctorizatio ei⁹: q

Romana. Primo cum duplici modificatione declarat ius vetus ꝛ executioneꝫ subdit. Secūdo ibi: sibi etiam illud ꝓrogat: ꝭam moderationeꝫ tollens ꝛ forsan tertiā rēperans. Et dicebat hosti. ꝙ h erat vnuꝫ mirādū ꝙ ꝑmū decretū statiꝫ corrigiꝛ ꝓ scḋm do.

n Licet.i.licitum est.

o Uisitanti.qḋ singuꝛ ānis faceꝛ pōt ꝭuata forma decre.ṡ.e.li.de cēsi.romana.etiaꝫ si epi non sint negligentes.e.ti.c.vlti.ꝛ tolle h qḋ ē ifra ꝓ ꝓꝑia auctoritate punire eos qui tunc ꝛē.

p Alijs.qbuscūqꝫ etiā si de familia sua nō sint.

q Illo.transmittit.qḋ est infra.

r Debita.qḋ dic: vi no.ix.q.iij.c.ij.ṡ.de of.ordi.pastoralis.

s Punire.ꝛ sic est iudex ī ca sua: ad idē.xiij.q.iiij.guilisarius: sed ꝯ: nemo sibi vel suis ius dicere dꝫ.C.ne qs in sua cā.l.vna.xxiij.q.iiij.inter q̄relas: ꝛ.q.v.de occidendis.ꝛ.iiij.q.iiij.c.i.de hoc.vide.ij.q.vij.si qs ergo.ṡ.de cleri.maledi.c.i. Dixit h ber. ꝙ si iniuria illata ꝑlato ipꝫ tñ ꝯtingit: nō pōt aliqueꝫ ꝓ iniuria illa punire: si ꝟo tangit ecclesiā vel publicā vtilitatē pōt iniuriantes punire: imo nec taleꝫ iniuriam remittere possꝫ.xiij.dist. salonitane. ad istar filijfamilias q pōt remittere iniurias sibi factā īquātū ipm tāgit: ṡ ñ īq̄ātum ꝑrem.ff.de iniur.l.i.§.vsqꝫ adeo.iniuriā igiꝛ sibi vl' suis illatā ꝓ quā ei⁹ iurisditio īpeditur. poterit punire archiepꝯs si notoria fuerit: alꝯ nō de veteri iure: nisi cōsuetudo āplius tribueret: puta ꝙ ēt nō notorias ꝛ eas q iurisditionē ñ īpedirēt ꝑuīre possent: ꝯsuetudo.n.iurisditionē tribuit.ṡ.de fo.cō.cū ꝯtīgat.ṡ mō ino.iurisditionē ipsoꝝ ꝓrogādo huius decr. bñficio ꝯcedit ꝙ tales īiurias ēt si iurisditionē ñ īpediant punire possint.

t Alijs.ad idē.ṡ.e.li.de of.oꝛ.c.j in fi.

v Et.ꝑ.i.vl' ꝭm aliosꝑ ꝑrie.vt.s.etiā manifestos ꝓ publicā famā.extra de accu.ꝗliter.ij.punire possint.

x Exinde.i.ex iniurijs supradictis.

D Egradatio Duo facit ꝑncipalř. In ꝑma ꝯsultat. In scḋa rñso ibi: sup quo. Et h duo facit. ꝑmo tractat ꝺ ꝟbali. Secūdo de actuali ibi: Actual'. Iteꝝ scḋa duo faē. Primo dās sīe pōit formā subtractiōis īsigniū. Scḋo formā ꝟboꝝ ibi. Poterit aūt: ꝛ ꝺterminaꝛ no.in spe.ꝺ accu.§.ꝭo loco ꝟ.ꝛ no.ꝛ ꝟ.se.ꝛ.§.q̄rto loco ꝓ totū.§.ꝛ ꝓ fran.ꝟcel.ṡ.e.li.ꝺ re iudi.ad apīce sumpta occasione ꝺ depositione īpatoris de qua ibi: Jo.an. Hñ sciebamus ꝗliter cleric⁹ degradat⁹ tradēdus erat curie seculari.ṡ.de ꝟb.si.nouim⁹.ṡ pri⁹ erat sciēdū ꝗliter deberet degradari.

y Canonib⁹.xv.q.vii.felix.ꝛ.§.si aūt.ꝛ.c.se.adiūget.n.sibi eꝑs in cā ꝑsbyteri sex eꝑos.in cā diaconi tres vt ibi: ꝛ dicamus.ꝙ codeꝫ iure censebiꝛ subdiacon⁹.ṡ.de ser.non ordinā.miramur.ꝛ hec vera ꝑcerquā ī casu.ṡ.e.libro.ꝺ here.c.i.ꝛ sic verū est dicere: ꝙ spiritualia facili⁹ cōstruantur.ꝙ̄ destruanꝛ: qꝛ solus eꝑs dat ordinē. quē solus tollere nō pōt.xv.q.vij.episcopus solus.ṡ.de trāsla.inter corporalia.

z Pñtia.regriꝛ tamē ꝑñtia capli.sui.ṡ.de accu.qualiter.ij.ꝺ excel.prela.c.i.xv.q.vij.eꝑs nullus: nisi de ꝯsue.sine episcopis hoc facere possꝫ.ṡ.eo.li.de ꝯsue.c.iij.

ꝛ Et clerici.ṡ.de clerico egro.c.i.Jo.an.

militie deseruit armate: cui milita-
ria detrahunt insignia[a] sicq3 a mili-
tia remotus castris reijcit: priuat⁹ cō
sortio ⁊ priuilegio militari. ¶ Cle-
ricus igit degradandus vestibus sa
cris indut⁹ i manib⁹ hñs librum uas
vel aliud istrm seu ornamēta ad or-
dinē suū spectās[b]: ac si deberet i of-
ficio suo solenniter ministrare: ad epi
ꝑñtiā adducat: cui eps publice sin-
gula siue sint vestes calix liber seu q
uis alia q illi iuxta morē ordinādo
rum clericorū i sua ordinatiōe ab epo
fuerint tradita seu collata singula-
riter auferat: ab illo vestimento seu
ornamēto q datū vel traditū fue-
rat vltio icohando ⁊ descēdendo
gradatī: degradatiōem ꝯtinet vsq3
ad p̄mā vestē qd dat icollatione tō
sure: sicq3 radat caput illius seu tō
deat ne tōsure seu clericat⁹ vestigiū re
maneat i eodē[c]. ¶ Poterit āt eps i
degradatōe hois vti vbis aliqb⁹ ad
terrorem illius oppositis: q i colla-
tiōe ordinum sunt ꝓlata: dicendo
presbytero hec vel similia verba in
remotione planete. Auferim⁹ tibi
vestem sacerdotalem ⁊ te honore
sacerdotali priuam⁹: sicq3 in remo
tione reliquorum insignium similibus
verbis vtēs in ablatiōe vltimi qd i
collatione ordinum fuit primū infra
scripto vel alio simili mō ꝓnunciet
siue dicat: auctoritate dei omnipo
tentis patris filij ⁊ spiritus sancti ac
nostra: tibi auferim⁹ habitum cleri
calem ⁊ deponimus degradamus
spoliam⁹ ⁊ exuim⁹ te oi ordie bñfi-
cio ⁊ priuilegio[d] clericali. Idē.

¶ Quāuis inclusio carceris fuit ad custodiā: tñ potest qs puniri pena carceris ꝑpetuo ⁊ ad tps. Ioā. an.

Quāuis ad reorum custodiā nō
ad penā carcer spāl'r deputa
t⁹ esse noscat[e]. ¶ Nos tñ nō ipro-
bam⁹ si subiectos tibi[f] clericos con-
fessos de crib⁹ seu conuictos eorū
excessibus ⁊ psonis ceterisq3 circum
stantijs ꝓuida deliberatione pensa
tis i ꝑpetuū[g] uel ad tps ꝓut videris
expedire[h] carceri mancipes ad pe-
nitentiā peragendam[i]. Idem.

¶ Pena alicui iposita ⁊ eius posteris nō extēdit ad posteros linee feminee nisi aliud in iure vel snia sit expressum. h. d. 3en.

Vbicunq3 alicui ⁊ ei⁹ filiis seu
posteris[i] vsq3 in certam generatio
nem pena imponitur ab homie vl
a iure: pena ipsa eos tantū afficit q
ꝑ masculinam[k] non feminam line-
am descendere dignoscunt. ¶ Ni
si aliud in iure[l] vel sententia[m] sit ex-
pressum.

Idem.

¶ Primo punit insequentes percutientes aut capientes cardinales ⁊ eius criminis socios. Scdo corū filios ⁊ nepotes. Tertio ipsis insectatorib⁹ penā addit. Quarto quā satisfactionem cū absoluent facere debeant ⁊ qd per absolutionem cōsequant. Quinto de nudis consiliaris vel simpliciter fauētib⁹ huic crimini. Sexto ad collaterales permittit penas extendi. Septimo ponit de insequentibus clericos vel religiosos familiares pape vel cardinaliū. Octauo ponit d occidētibus cardiales. Nono dicit ptātes seculares nihilomin⁹ penis legalib⁹ cōtra tales vti debere: ⁊ hāc ꝯstōnem ēt facere obseruari ⁊ cōtra facientib⁹ penā imponit. Io. an.

Felicis recordationis hono-
rij pape tertij pde. nri vestigi
is inherentes[n] qbusdam additis ⁊ d
tractis[o] d cōi fratrum nrorum cōsilio hac
ippetuū valitura ꝯstōne sancimus
vt si qs deinceps in hoc sacrilegiu[p]
genus irrepserit q sancte roma. ec
cle. cardinalē[q] hostiliter fuerit inse-
cutus vel ꝑcusserit[r] aut ceperit vel
socius[s] fuerit facientis aut fieri mā-
dauerit vel fcm̄ ratum habuerit[t] aut
ꝯsiliū dederit vel fauorem[u]: aut po
stea receptauerit[x] vel defensauerit
scienter eundē sicut reus criminis
lese maiestatis ꝑpetuo sit infamis
diffidatus nihilominus ⁊ bannitus
sit intestabilis: vt nec testamenti li-
berā hēat factionem: nec ad alicu-
ius bona ex testō vel abitestato vo
cetur: qtenus ab oi successiōe repul
sus publicaq3 repulsa cōfusus mi-
nus inueniat sue malicie successo-
rē: fiant habitationes eius deserte
⁊ vt non sit q eas inhabitet deni cū
cta ipsius edificia in ruinam: ⁊ vt
perpetue notā infamie ꝑpetua rui-
na testet nullo tēpore reparētur nul
lus ei debita reddat: nullus respon
dē i iudicio teneatur: quicquid ēt in
bonis inuenitur ipsius fisci vl reipu
blice domino applicetur vt ex illis
nil transmittat ad posteros sed po-

a ¶ Insignia. ff. de his q no. infa. l. ij. §. ignomie cā. ⁊ talis ē infamis vt ibi ad idē. ff. de re mili. l. iiij. §. pena ⁊ C. auc. vt clerici apō ꝓ. epos. §. vl. col. ix.
b ¶ Spectās. sup quo vide. xxiij. di. eps. cū. c. seq.
c ¶ In eodē. ita faciūt mōachi apostate: faciūt. n. se i totū tōdere ne appeāt vestigia monachatus. d ¶ Priuilegio clericali. approbata ē igit opi. alā. ⁊ bar. brix. ⁊ reprobata opi. hu. Io. ⁊ ber. qui dixerunt q ꝑcutiens degradatū icidit in canonem ꝓp caracterē quem ille retinet ⁊ i memoriā ēt ꝓstine dignitatis. ff. de decu. l. vlt. de ꝯse. disti. iiij. ostendit. no. aūt hoc. l. dis. accedens. ⁊ l. iiij. di. c. ij. lxxxi. di. clem. §. de hr. ad abolendam. §. i. §. d sen. ex. ꝯtingit. q opinio hec forte ē va i degradat deposito de quo loqtur pncipiū ⁊ in actualr degradato hz locū iste finis: sicut ⁊ i ipsorum restōne ē distictio ter eos vt no. ij. q. vj. §. ij. facit ēt d l'ra pro opi. bar. brix. no. ix. q. i. i summa. ⁊ ꝯ opi. Io. ibi positā ⁊ ꝯ opi. lau. ala. tan. ⁊ ber. no. §. de cleri. ex. mi. c. ij. q dixerūt degradatū cōficere verū sacramētum eucha.

Quāuis. Quo facit premittit cām inuentionis carceris quā po āpliat ibi nos autem. Vel p̄mittit quid de ciuili iure cuius contrarium summittit de iure canonico. Domi.

e ¶ Noscat. C. d custo. reorū. l. i. ⁊ vlti. vbi d de his quos carcer tz inclusos apta diffinitiōe sancimus: vt aut cōuictos vel per pena subducat. aut liberādos custodia diuturna nō cōmaceret: ad idem ff. de pe. l. aut dāna. §. solent.

f ¶ Tibi. cui loqtur non appet: vñ itelligat nō solū i epo. sz ēt in quocūq3 qui iurisditioni pest ⁊ delicta punire pōt: ad idem. j. de sen. ex. si clericos: ⁊ qd ibi dixi.

g ¶ In ꝑpetuū. si hoc ex ꝓmat an i ꝑpetuū an ad tps stabit expsso. si simpliciter dānetur ꝑpetuo itelligitur non tpal'r dānat⁹. C. de pe. l. su*. d quo dic. vt. l. di. c. i. §. de espi. ex litteris. ff. de postu. l. puto. §. i.

h ¶ Expedire. sit i carcere quo ad custodiam non dz fieri mixtio seruum vt C. de custo. re. l. iij. sic dico q i carcere quo ad penam non fiet mixtio. et est sixe qd dixim⁹ d mōasteriis q nō dnt ēē duplicia. xviij. q. ij. diffinimus. periculosa ē. n. talis cōmixtio. §. e. li. de statu regu. c. vno. i ¶ Peragēdā. hoc idem pbat. §. de here. c. pe. in fi. §. de vb. sig. nouim⁹. i fi.

Vbicūq3. Primo ponit regulā cū sua exceptione ibi: nisi. Do.
i ¶ Posteris. pone exēplum. e. ti. in qbusdam.
k ¶ Masculinam. ⁊ merito: qz imunitas alicui ⁊ eius posteris ꝯcessa nō cōprehēdit femias. ff. d mu. ⁊ ho. l. vocatio. ff. de iure imu. l. i. §. pterea ex quo qs de nuptijs nat⁹ ē psez seq dz ⁊ nō mrez. ff. d sta. ho. l. cū legitie. qd oīno vex ē: ⁊ qñ agit de dignitatib⁹ ⁊ de honorib⁹ ⁊ de penarum imunitatibus. vt C. de decur. l. eos idulserūt. ⁊ l. exēplo. ⁊ l. nullus. ⁊ l. si ille. li. x. ⁊ C. de pe. l. decurionum filij. ⁊. ff. de pe. l. moris. §. fi. ff. d decur. l. ij. §. i filijs. ⁊ ē rō. qz filij sequunt agnationē pris ⁊ nō mris: ⁊ nobilitant radijs patrū. sicut ⁊ vxores radijs maritorum: in auc. d ꝯsul. circa mediū. col. iiij. ff. de sena. l. i. ⁊ l. femie. ⁊ l. liberos ⁊ adde qd dixi. §. e. lib. d here. statutū. ij. ⁊ hñ. facit. ff. d ven. i pos. mit. l. i. §. j.

l ¶ Iure. §. e. li. de here. c. ij. c. i. statutum. ij.

m ¶ Snia. §. e. lib. de scisma. c. vno. sed pōe vsq3 ad tertium vel alium certū gradum iur vel snia dānata ē vtraq3 linea mascul'a ⁊ feminea. ego nō dānat⁹ cū filia sic dānati ꝯtraho mrimoniū: qrit an filij sic suscepti de tali matrimonio sint dānati: hāc qōnem formauit host. §. e. ti. i qbusdam ⁊ dicit distinguēdū: an tal' mlier sciēter ducta fuerit: ⁊ tūc dānati sūt filij vsq3 ad expssam lineā: an ignorāter ⁊ tūc filij nō sūt dānati pp pris ignorātiā sic ⁊ ignorātia alteri⁹ parētū fac ꝓlē legitimā: als d illegitio ꝯplexu genitā si bāna pcesserunt. §. d clā. despō. cū inhibitō. §. q fi. sint le. ex tenore. ff. de ritu nup. l. iulia ⁊ sic ēt posset itelligi sz cū. xxxij. q. iiij. ibi. vl loqt alio sz legem lōbar. q dic: vt no. §. de ser. nō or. c. vl. q dic de sciente pcise sit vex: sz qd dic de ignorāte possz ēē vex i ignorātia fci. s. q nesciebā illū talē ēē: sz i igrātia iur. qz sciebā illū talē ēē: sz ignorabā q ius posteros ei⁹ dānaret. sed ad hoc. j. de re. iur. iuris ignorantia. sed i ignorātia fci vs ꝯ. sicut si qs credēs ꝯhere cū libera ꝯhat cū serua tñ filij sūt serui dñi āncille: sz ibi nō ē mix si ignorātia nō excusat: ꝑ quā ipso dño fieret ꝑiudiciū: si excusaret: sz h nulli ifert preiudiciū: ⁊ ideo subsistere pōt illa solutio.

Felicis. Diuidit i nouē ptes q patēt vt in rubro sa ibi: i. §. qd si qs. tertia ibi: presenti. qrta ibi: cū aūt. qnta ibi: illō autē. sexta ibi: illud. septia ibi: ceterū. Octaua ibi: ꝓmissis. Noua ibi: per hoc. Io. an.

n ¶ Inherentes. ad idē de iura. calum. c. i. cum si.
o ¶ Detractis. ad idem. §. in ꝓemio huius li.
p ¶ Sacrilegij. q tāto mai⁹ ēē cēset qnto psona q patit maior est. de pe. di. i. aut fcā. C. de epi. ⁊ cle. l. si quis i hoc. ⁊ j. eo. §. ꝓmissis de multiplici sacrilegio tractatur. xvij. q. iiij. §. sacrilegium. ⁊ c. seq.
q ¶ Cardinalē. ꝯ ꝑcutiētes capientes vl bāniētes epos ꝓuisum ē hodie ꝑ cle. d pe. si qs suadente
r ¶ Percusserit. hoc itelligo in illo q nō iure hoc fac: qz nō se defendēdo. tūc. n. cessaret pena de homi. significasti. ij. de senten. ex. si vo. non. n. tūc peccat cum auctoritate legis id faciat. xxiij. q. iiij. qui peccat.
s ¶ Socius. cū. n. cū cōmittet par facin⁹. pari pēa punit. C. de epi. ⁊ cle. l. sz quē q in fi. ⁊ de hoc. ij. q. i. notū. ⁊. §. de of. dle. c. i. §. d sen. ex. quāte. xxiij. q. vi. c. vlti.
t ¶ Ratū hñerit. itellige hoc si ei⁹ cōtēplatione vl noie sit fcm̄: vt. j. de re. iu. ratum. qs. ⁊. j. de sen. ex. cū qs. ij. Alij ꝯdicentes hoc spāle q pena locū habeat in ratificante licet non fuerit suo noie gestum. sed credo standum regule.
u ¶ Fauorem. non nudum nec simplicem: qz de illis ostendet. j. §. illud.
x ¶ Receptauerit. pari. n. pena sunt puniendi pessimi receptatores sine qb⁹ delin

quētes diu latere nō possunt. ff. de recep. l. i. C. de his qui la. oc cul. l. i. ⁊. ij. nisi essent ꝓsanguinei affines. ff. eo. ti. l. ij.

a Dānent. ⁊ sua regulariter ꝓtra: qz bona dānatoꝝ trāseūt in heredes ⁊ non in fiscū. C. de bo. dāna. auē. bōa: ſz ħ fallit in hoc crimine lese maie. C. ad. l. iul. maie. l. qſqs. ⁊ est canonizata. vi. q. j. §. verū ⁊ in crimīe heresis. s. e. li. de here. cū scōm. ⁊ in casibus ibi positis.

b Disponant. illis nō vocatis etiam si de facto possiderent. s. eo. li. de pben. lz. ij. ⁊ hoc sonat ver. libere. s. positus.

c Rectam. ō collateralib⁹. n. tractat. j. §. ceterum.

d Pontificalē. alias enim tales non includebant nisi fuisset de ipsis expressum. s. de cōces. pben. dilectus ad idem. s. e. li. de here. inqsitores. ⁊. j. de sen. ex. qz periculosam. Jo.

e Uirili. itelligebatur nisi aliud fuisset expressum. s. e. proti.

f Officiū. ō dignitate. s. dixerat ħ de beneficio dicit idem.

g Insecutiōe. de pcussione et captione non erat dubium: sed de insecutione ħ spāliter statuitur hec pena.

h Uicinarū. q̄ sint loca vicina dico iudicis arbitrio quo ad hoc relinquēdū: ⁊ posset dici vicina non distantia vltra duas dietas vulgares. s. de rescrip. non nulli. vel legales. s. e. li. de preben. pſenti. §. locati. vel non distātia vltra vnā dietaz. s. e. li. ō rescrip. statutū. vel ifra puinciā. s. de elec. corā. arbitrek ergo in hoc bonus iuder.

i Articulo. si. xvii. q. iiij. si qs suadente. de of. ord. pastoralis. cum si.

k Et idonee. s. p pignora vel fideiussores. ff. mā. l. si mandato §. p aulus rūdit. aſz verbū cautionis nudā pmissionē continet. C. de ver. sig. sancimus. sed si hoc casu sufficientez cautionē dare nō posset ō abit iuratoriā: uel cauebit sub hypotheca suarū rerū. C. de epi. ⁊ de. auē. generaliter. ⁊. ff. vt leg. no. caue. l. filio. in fi. ⁊ facit qō diri. s. eo. lib. de vsur. c. ij. ⁊ qō no. s. de dote p⁹ viuoꝝ. resti. p vſas. io. an.

l Ultra mare. ⁊ si christiani nihil haberent vltra mare cēt hec pena in aliā cōmutāda. ff. de inter. ⁊ re. l. relegatorum. i. rſi. ff. ad. l. pompe. de pari. l. pena.

tius cuz ipso quodāmodo dānent ⁊ sua[a]. Si q̄ vero feuda locationes officium vel beneficium spirituale vel tpale ab aliquibus ecclesijs obtinet: sit eis ipso iure priuatus: q̄ sic libere ad ecclesias reuertant q⁹ ecclesiarum rectores ō ipsis pro sua volūtate disponāt[b]. Nō si qs p̄ dictorum filium vel filios habent nepotē vel nepotes p rectam lineam[c] descēdētes: beneficiatū seu bēficiatos quouis bēficio: etiā si pōtificalē[d] adeptus vel adeptifuerit dignitatez sint eis ipso iure p̄uati: spe ꝓmotionis oīno sublata. Nulli preterea taliū filiorū atqz nepotū ex viriliſ seru desedentium ab eisdē alicuius aperiat tanua dignitatis aut honoris ecclesiastici vel mundani: seu ad alicuius loci regimen sit ascensus: sit eis postulandi negata facultas: sit notorie iudicatus: ⁊ quodlibet aliud offīū seu ministerium publicum iterdcīū: ī iudicijs eoruz assertio cōtra quēquā nihil fidei nihil credulitatis inueniat: vt ad testimoniū prorsus reddant idigni sit eis ad ordines ascēsus ibibitus sit ad beneficiū[f] vel offīū ecclesiasticum denegatus ascensus: ⁊ vt magis famosa sit eorū ifamia ad actus legitimos nullus eis pateat aditus: nulla porta pādatur eisdem super aliquo premissoꝝ: oī spe dispensatiōis adēpta. Presenti nihilōiⁿ adijcimus sāctōi vt ex īsecutōe[g] p̄dicta sicut ex iniectōe manuū violēta ipso fcō excōicationis sniaz qs ī currat: ⁊ tā insecutor q̄z alij supradicti tanti mali pticipes quādiu in sua ꝓtumacia pdurarint: singulis diebus dūicis ⁊ festiuis pulsatis cāpanis ⁊ candelis accensis p oēs illius loci ecclesias ī quo tātū facinus fuerit attentatū: necnō ciuitatum et diocesū vicinarū[h] excōicati publice denūciētur: nec ab alio q̄z a romano pōtifice possint absolutiōis bēficiū obtinere: nisi dūtaxat in mortis articulo[i] cōstituti. Cū aūt fuerint absoluēdi p̄mo sufficiēter ⁊ idōce[k] caueant q⁹ iferende pene parebunt auxiliāte dūo pniaz pagēt iūgēdā deide p oēs illius loci ecclias p̄ncipales vicinorūqz locorū dieb⁹ dominicis ⁊ solēnib⁹ icedant nudi corā populo: femoralia tm̄ habentes ⁊ ferulas deferentes in manib⁹: cuz qb⁹ p easdē ecclesias publice fustigētur: ituri postmoduz vltra[l] mare ⁊ ibidē acturi pniaz p tres annos admin⁹: nec exinde postmoduz reuersuri absqz sedis aplice lītia spāli.

Uerū cū talis gr̄am recōciliationis meruerit beneficio absolutiōis obtento idulgeatur ei licentia vt suam ⁊ suoꝝ iuriā psequat[m] ⁊ debitorū illoꝝ q̄ cotracta fuerint ō postmodū acqsitis[n] repetitio non negetur. Illud āt nō duxim⁹ obmittendū: q⁹ si quis fuerit in premissis nudo ꝓcilio aut simplic⁹ fauore culpabilis: iudex in talez penā metiat ex culpa: vt fm q⁹ excessus exegerit vindicta procedat. Ceterū qz dignum est vt nefandi rōe flagitij vltiōis seueritas āpli⁹ extendat: ⁊ pp enormitatē culpaꝝ plagaꝝ modus exuberet: nec penis solitis ꝓtentet: statuim⁹: vt ad collaterales frēs vz nepotes ⁊ pnepotes taliū possit extēdere[p] penas ī hmōi nra ꝓstōe cōtētas circūspectio ro. pō. put circū stātie rōnabiles suadebūt. Premissis et dignū cēsuim⁹ ānectēdum vt si qs q̄z aliquo p̄dictoꝝ[q] excessuū quēq̄z ō clericis vel religiosis nre familie vel cardinaliuz afficere forte presumpserit: ꝓportionetur pēa delicto: ita q⁹ vidicta ex equo excessu rūdente ab offensa nostroꝝ cohibeantur deinceps man⁹ temerarie formidine vltionis q̄s dei vel nra seu fratrū nroꝝ reuerentia non cobercet[r]. Si qs vero p se vel per aliū occiderit cardinalez: qō absit: vel dederit cām[s] mortis vltra q̄z p̄missa ꝓtineāt: sic in eū ptās in risditiōis īsurgat: sic rigoꝝ vltiōis ī siliat q⁹ cōtra vite subsidiū mortis solatiū inocer: viuēs pene nō culpe vidicte speculū nō offēse. Per hoc quoqz secularib⁹ potestatibus non adimimus[t] facultatē vtendi legib⁹ ꝓtra tales quas aduersus sacrilegos chatholici p̄ncipes ediderūt. Quis enī locus regiminis poterit esse tut⁹? quis rector securitate gaudebit: si rōana ecclesia q̄ oīum ecclesiarū disponēte domio caput est et magistra casibus istis subijcitur si eius filij spāles hmōi periculis exponunt: quē ecclesie filium quē fidelez zelatorez cōtumelia tanta nō tāgeret: ⁊ ꝓfusio tā aspera ſi moueret porro si filio⁹ē dolebit: si fidelis matre fidei lesa ledet. Quapropter si p̄nceps senator ꝓsul potestas vel ali⁹ dominus siue rector contra p̄sumptores predictos presentis cōstitutionis tenorem non fecerit obseruari: tam ipse q̄z officiales ipsi⁹ ifra mēsez postq̄z res ad noticiā eorū puenerit: eoipso sniam excōmunicatiōis incurrant. Ciuitas vero quelis alia preter vrbē que talia facienti vel facientibus seu p̄sumentibus in his consilium vel auxilium dederit aut fauorem: vel ifra mensem saltem taliter delinquentes: prout tanti facinoris enormitas exegerit: ⁊ facultas ei affuerit ſi duxerit puniendos: pontificali ⁊ insuper sit eoipso dignitate priuata[v]: et nihilominus remaneat interdicta.

Rubrica De penitētijs ⁊ remissiōbus.

Innocentius in concilio quarto lugdunensi.

m Prosequat. iiij. q. vi. omnibus.

n Acqsitis. qz prius acqsita erāt cōfiscata.

o Simplici fauore. nudū ꝓsiliū vel simplex fauor itelligit illi⁹ q ad maleficium faciendum nihil adijcit.

p Possit extēdere quādā iudicatio. si. s. eo. li. de rescrip. ca. fi. nā ⁊ pter hāc pmissionē papa eo. modo id poterat cuz non habeat imperium par in parem. s. de elec. innoui it. Jo. an.

q Aliquo p̄dictorū. s. i secutionis captiōis aut p cussiōis aut societatis horum criminum.

r Cobercet. s. de vi. ⁊ ho. clerico. vt clericorum.

s Causam. proximam nō remotaz: quod vicit. s. de homici. ō cetero. ō testibus. sicut.

t Adimimus. concor. C. de sacrosanc. eccle. l. placet. i fi. vbi p̄mo p ecclesiasticū iudicē fo p secularez qs punit: ⁊ sic in casu nro ꝓpter criminis horrorē ē. n. regulariter secus vbi crimialiter agitur. s. de accusa. de bis. vbi ō hoc. ⁊. ij. q. v. habz hoc ꝓpriuz. sunt enim paria aliquē esse absolutum vel condēnatū ⁊ solusse. ff. de excep. rei iudi. si qs cū totū. §. plane. ⁊ facit ħ decre. ad id qō no. s. ō iudi. at si clerici. in glo. pe.

v Priuata. si. xcv. q. ij. ita nos. ⁊. s. e. li. ō ele. vbi piculū. §. ciuitas. Excipitur aūt ciuitas ro. ab hac pena. si enim ipsa in hoc punirēt p̄iuarentur et inferiores ecclesie cum totius orbis episcop⁹ sit romanus pontifex: et pterea ibi promptiorem habemus iudicem. s. papa q huic rei potest adhibēre media ⁊ penas ipōere. ad hoc optie. C. ō hū qui ad ecclesias confu. l. vii. in prin.